

НОНИРХОЛТОЙ АСУУДАЛ

Гэр соо бууяма дулаахан. Шэнэнэн түлээн тас-няс гэтэр ошо хүргэн, бахатайгаар носоно. Пеэшэн дээрэ орооһотой шүлэн амтатайгаар анхилан бусалха юм.

Гэртэ Дугарһаа бэшэ хэншые үгы. Баабайнь машинаараа колхозойнгоо ажал хэхэеэ, эжнынь колхозойнгоо малда ошонхойнууд. Хүгшэн эжнынь үнээгээ һаахаяа гараа.

Тиэхэдэнь гурбатай Дугар үглөөнэй жабараар газраа гараад, даарахаһаа бэшэ юумэ бүтээхэ бэшэ хадаа гэртээ үлэбэ гээшэ ха.

Дугар наадажа һонёо буурахадаа, газраагуурхи юумэ харахаяа сонходоо ошоно.

Тээд газраагуурхи юумэ харахын аргагүйгөөр сонхын шэлдэ гоёнууд гэгшын сэсэг, набшаһанууд хээлэгдэшэн байба. Тэдэниие Дугар һонирхон обёоржо гайхана. Тэндэнь хүнэйшые, амитанайшые дүрсэнүүдтэл адли юумэнүүд дүүрэн. Үсэгэлдэр үгы аад, мүнөө бии болоод байһыень харахада ехэл һонин.

Тиигэжэ һуутарнь хүгшэн эжнынь орожо ерэбэ. Дугар тодожо абан:

– Хүгшэн эжы, энэ ямар гоё сэсэгүүд бии болошоод байнаб даа?

Һүеэ халаахаяа галай хажууда байһан хүгшэн эжынгээ хормойһоонь татажа сонходо асаран:

– Энэ, энэ,– гэнэ.

– Эй, энэшни хүйтэн ерэжэ, сонхоннай мүлһэтөө гээшэ ааб даа.

– Хайшан гээд иимэ сэсэгүүд бии болоноб?

Ашань гайтайхан лэ асуудал хүгшэн эжыһээ һуражархиба хэбэртэй.

– Хүйтэн дархалаа, урлаа гээшэ ааб даа,– гэжэ Дугарые холо болгохые оролдон, эгээл энэ багашуулай һонирхохогүй юумэниинь үгы гээшэ хадаа гэжэ ойндонь ороно.

– Хүйтэн гээшэ манай хүгшэн баабайдал адли уран гартай хүн юм гү? – гэжэ Дугар халана ханданагүй.

Хүгшэн эжынь:

– Тиимэ, тиимэ,– гэжэ хэлэжэрхёод, хүеэ машинадахаяа ябашаба.

Хүйтэн гээшэ үнэхөөрөө тиимэ уран гартай, Дугарай хүгшэн баабайдал адли үбгэн юм гү, али юун гэшэб? Юун гэжэ хананабта?